

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG

ABONNEMENT
 Drie maal per week 45 franks per jaar.
 Twee " " " 25 " " "
 Een " " " 10 " " "
 Een blad afzonderlijk 10 centiemen.
 De abonnemeten zijn vooraf betaalbaar.
 Aankondigingen 1 1/2 centiemen per drukregel.
 Reclamen, vonnissen en andere artikelen vooraan
 of binnen in het blad: 1 fr. den drukregel.

Men schrijft in te Tongeren bij M. COLLEE, uitgever en eigenaar van dit blad.
 De Postrijder verschijnt 's dinsdags, 's donderdags en zaterdags.
 Alle toezendingen van brieven, geld of aankondigingen moeten franco gedaan worden aan den uitgever, groote Markt n° 37-39, te Tongeren.

TONGEREN, DEN 1sten SEPTEMBER.

GEMEENTERAAD VAN TONGEREN.

Vandaag donderdag, 1 september, zitting om 6 uren.

Loon der werklieden.

Bij koninklijk besluit van 18 augustus is goedgekeurd de wet betrekkelijk de onafstaandebaarheid en onaanstaandebaarheid van het loon der werklieden. Deze wet luidt als volgt:
 Art. 1. Kunnen niet voor meer dan de twee vijfde afgegaan noch voor meer dan één vijfde in beslag worden genomen, de sommen aan werklieden en dienstboden ter zake van hun dagloon te betalen.
 Alle tegenstrijdige bedinging (bepaling) is nietig.
 Art. 2. Eveneens in het gesteld met de jaarweden, toegekend aan de bedienden of klerken van burgerlijke of handeldrijvende maatschappijen, van openbare besturen, van kooplieden en van andere bijzondere personen, voor zoo verre hunne weden niet boven de 1,200 frank 's jaars gaan.
 Art. 3. De tegenwoordige wet raakt niet aan de afstanden en inbeslagemingen, welke zouden geschieden om de redenen bepaald bij de artikelen 205, 205 en 214 van het Burgerlijk Wetboek.

Betogeling van misdaden.

Ziehier de nieuwe wet over dit punt, die door den *Moniteur* wordt medegedeeld:
 Art. 1. Alwie, hetzij door gesprekken in openbare vergaderingen of in openbare plaatsen gehouden, hetzij door teekeningen of zinnebeelden, hetzij door opstellen gedrukt of niet, en verkocht of uitgedeeld, rechtstreeks en kwaadwillig zal hebben uitgelokt tot het plegen van daden, door de wet als misdaden betiteld, zal, indien die opstoking zonder uitwissel is gebleven, gestraft worden met eene gevangenis van acht dagen tot drie jaar en met eene geldboete van 50 tot 3000 frank.
 Alwie, op eene van de wijzen, aangeduid in het eerste paragraaf, rechtstreeks en kwaadwillig zal hebben uitgelokt tot het plegen van een der wanbedrijven voorzien bij de artikelen 310, 315, 465 en 528 van het strafwetboek, indien die opstoking zonder uitwissel is gebleven, zal gestraft worden met eene gevangenis van acht dagen tot drie maanden en met eene geldboete van 26 tot 1000 fr.
 Art. 2. Het laatste paragraaf van artikel 66 van het strafwetboek is gewijzigd als volgt.
 Zij die, hetzij door gesprekken in openbare vergaderingen of openbare plaatsen gehouden, hetzij door uitgehangen plakbrieven, hetzij door opstellen gedrukt of niet, en verkocht of uitgedeeld, hetzij door teekeningen of zinnebeelden, rechtstreeks zullen hebben uitgelokt om dezelve te bedrijven, ongemiddeld de straffen, bij de wet bepaald tegen opstokers tot misdaden of wanbedrijven, zelfs wanneer die opstokingen zonder uitwissel zijn gebleven.
 Art. 3. Indien er verzachtende omstandigheden bestaan, mogen de rechters het artikel 85 van het strafwetboek toepassen.
 Art. 4. De tegenwoordige wet zal maar verbindend zijn gedurende drie jaren, ten ware ze hernieuwd werd.

Op den markt van Tongeren van heden donderdag waren te koop gesteld: 349 koeien, 72 kalveren, 28 schapen, 130 vette varkens, 962 baggen en 224 loopers.

BINNENLAND.

Zaterdag heeft er een schrikkelijk ongeluk plaats gehad in de Dominikanenstraat te Brussel, ten gevolge van het onvoorzichtig gebruik van petrol.
 Eene herbergierster, die het vuur wilde aanvakkern, goot er petrol op. In een oogenblik stond zij van onder tot boven in vlam en daarenboven ontplofte de kruik, die zij in de hand hield zoodat het brandend vocht haar nog op het lijf spatte. Een smid snelde de ongelukkige ter hulp en wikkelde haar in zijnen overjas. Dit doofde het vuur uit, maar niettemin had zij afgrijpselijke brandwonden bekomen, waaraan zij na eenige uren lijden bezweken is.
 — Moord te Brussel. — Zondag avond zaten in eene herberg, n° 21 der Wagenstraat, André Barthélemy en Jan Eggerickx te drinken en te praten. Dronken wordende, kregen zij twist, en op eens plantte André een groot mes in den planken vloer en beriep Eggerickx op straat. De bezoekers beletten het hem.
 Rond 11 uren van den avond verliet Eggerickx alleen de herberg, door André reeds sinds een kwartuur verlaten. Deze laatste had zich in de Aziestraat verborgen en toen Eggerickx daar voorbij kwam, greep hij hem bij de keel en stak hem zijn mes in de linker zijde. Eggerickx, erg gekwetst, verweerde zich. Geburen en de vrouw van het slachtoffer kwamen toegelopen en konden niet beletten dat André, Eggerickx eene tweede steek achter het rechter oor toebrengt. Eggerickx viel neer.

De politie kwam weldra en de moordenaar ging spottend weg, liep naar zijne woning, sloot zich daarop, weigerde voor de politie te openen, doch dook hij verborgen.
 Eggerickx is een half uur nadien overleden. De moordenaar beweert door zijn slachtoffer te zijn aangevallen geworden.
 — Eene schrikkelijke misdaad is te Ganshoren bij Brussel gebeurd gedurende den nacht van zondag tot maandag.
 Een inwoner dezer gemeente is door zijnen schoonzoon door acht messteken gedood. De moordenaar is aangehouden.
 — Keizerin Charlotte. — Over eenigen tijd zegde de keizerin Charlotte van Mexico tot haren geneesheer:
 « Doctor, het is al zoolang geleden dat ik kinderen gezien heb: doe mij 't genoegem mij er een paar te zenden. »
 Den volgenden dag werden de twee blondokige dochtertjes van den tuinaan bij de nog altijd in afzondering levende, ongelukkige prinses gebracht.

Deze onderhield zich met de kleinen geruimen tijd en speelde zelfs vroolijk lachend met haar in de ruime zalen van het paleis. Sinds dien tijd komen elken morgen de meisjes bij haar en zij zorgt dat er lekkernijen zijn. Sedert lang hebben de kinderen de vrees voor hare majesteit laten varen en gaan op vertrouwelijke wijze bij haar om, wat de keizerin innig goed doet.
 — Zondag had er te Gent, een groote duivenprijskamp plaats. Een zeer groot getal duiven waren ingeschreven; de prijsvucht zou plaats hebben uit Creil. In plaats van de duiven op te laten, heeft de statioverste van Creil goed gevonden de duiven terug te zenden, zoodat ze gekomen waren, 't is te zeggen in de manden. Men oordeelde over de woede der liefhebbers.

Men schrijft uit Antwerpen:
 Een geweldige onweer, met stormregen gepaard, is zaterdag avond boven onze stad losgebroken. Van 9 tot 10 uren was de bliksem inderdaad verschrikkelijk. De straten en openbare plaatsen werden in een oogenblik als het ware in vivers herschapen. De schade door het water aangericht, is overgroot.
 — De visschers van Oostende zijn meest allen ter zee gegaan.
 Eene bijzondere commissie stelt een ontwerp op van herziening van het tegenwoordig reglement op den verkoop in de mijn. Beter laat dan nooit.

De man ligt op zijn uiterste.
 De vrouw. — Ach, Gieske! zeg mij toch nog een « zoet » woord.
 De stervende. — Con-fi-tu-re!

Bittere verzuchting. — Een redenaar zegde dat de fortuin eens in het leven bij ieder mensch aanklopt.
 Iemand, die dat hoorde, sprak: Toen ze aan de mijne klopte, was ik dan zeker niet te huis.
 Kritiek. — Iemand schreef aan eenen dichter, die hem een zijner verzen ter beoordeeling had gezonden:
 Vriend lief! Tot poëzij behoort eenig vuur: dus meer vuur in uw vers, of anders gaat uw vers in het vuur.

BUITENLAND.

Nederland.

Bij het onweder, dat eergisteren avond boven 's Hertogenbosch en omstreken zich ontlafte, zijn onder Rosmalen twee menschen door den bliksem gedood.

Frankrijk.

Doctor Pinel deed in een dagblad van Parys het voorstel om Pranzini te hypnotiseeren, hetwelk niets anders beteekent dan te doen slapen en hem dan op te leggen, op den gegeven dag en uur naar de guillotien te gaan. Zoodoende zou de wet voldaan wezen, de moordenaar de doodstraf ontdoegaan zonder pijn, tevens zonder dit te weten. De proef zou waarlijk zonderling wezen.

De franche brouwerijen leveren ongeveer 8 miljoen hectoliters bier per jaar. In 1882 werden 414,705, in 1883 nog slechts 292,542 hectoliters vreemd bier in Frankrijk ingevoerd.

HALSRECHTING VAN PRANZINI.

Men meldt uit Parys, 31 augustus, om 5 's morgens.
 De guillotien wordt opgetimmerd. Men werkt bij het akelig licht van lantaarnen op staken geplaatst.
 Het schavot staat op ongeveer 20 meters van de buitenpoort der gevangenis la Roquette. De scherpreechter gaat heen en weer, zijne beelen aan zijne helpers gevende.
 Hij vaagt het driehoekig mes af, dat schittert in de duisternis van den nacht. Hij doet het vervolgens malen op en neergaan. Men plaatst schup het houtzagen en effen legt.
 Men doet vervolgens de wipplank wippen. Al de toebereidselen zijn gedaan.

Binnen een half uur zal Pranzini zijne schuld aan het gerecht voldaan hebben.

Kwart voor vijf uur heeft de opperwachter, Pranzini, die zwaar sliep, wakker gemaakt. Hij kondigde hem aan, dat zijne genadevraag verworpen was. « Gij hebt tot hertoe moed getoond, zegde hij hem; nu zoudt gij er nog moeten toonen. »
 « Het is wel, zegde hij, ik zal er hebben. En echter heeft men mij den tijd niet gelaten mijne moeder te zien! »

Men kleedde hem. Hij bedankte den wachter die zijne schoenen aandeed. Hij weigerde zich te onderhouden met den priester Faure, aalmoezenier der Roquette. Hij heeft de vertroosting van den godsdienst geweigerd.
 Aleer de gevangenis te verlaten, zegde hij: « Ik heb eenen uitstel van 30 dagen gevraagd, die de president der republiek mij niet heeft willen verlenen. God is groot! »

In de groep den heer Taylor, hoofd van den veiligheidsdienst zijnde, zegde hij: « Verduik u niet, mijnheer Taylor: gij hebt getuigen doen komen, die in mijn proces de waarheid niet gezegd hebben; maar wee degenen die... »
 Hij voldeigde de zinsede niet.
 De stoet begaf zich alsdan in aantocht. Pranzini liet een lichte flauwe bliken op het oogmerk dat hij den binnenkoer verliet, doch weldra herstelde hij zich ten vollen.

Just om 5 uur 2 m. gingen de poorten open en Pranzini, gevolgd van den droevigen stoet verscheen op de Roquetteplaats.
 Hij trad voort met vasten stap, en antwoordde aan de helpers, die hem wilden ondersteunen: « Laat mij. » Zijn gelaat was bleek als marmer met een lichten spothak op de lippen. Men bespeet dat hij moedig tot aan den voet van het schavot wilde gaan.

Voor de guillotien gekomen, naderde hem de aalmoezenier en zegde hem iets aan het oor. Pranzini zegde luid genoeg om van de naastbij zijnde personen gehoord te worden: « Mijnheer de aalmoezenier, doe uw plicht: ik zal den mijne weten te doen! »

Hij nam alsdan het kruisbeeld, dat de priester hem toereikte, omhelsde het, maar dwafde den aalmoezenier terug, die hem op zijne heurt wilde omhelzen.
 Aleer het schavot te besijgen, zegde Pranzini nog: « Men heeft mij zelfs mijne moeder niet laten omhelzen! »

Dan maakte den scherpreechter zich van hem meester. Zijn hoofd werd in de bril gelegd. Na eene nog al lange tusschenruimte viel het mes en het menschelijk gerecht was voldaan.
 Het is 45 dagen geleden dat het assisenhof Pranzini ter dood veroordeeld had en meer dan veertien dagen dat zijne voorziening in verbreking verworpen was. Men kan denken welken angst hij moet afgestaan hebben, altijd wachtende om zijn lot te kennen.

Gisteren vroeg hij inlichtingen aan zijne wachters over het werk der dwangarbeid. « Neen, riep hij uit, ik heb liever de dood! »

Duitschland.

Ofschoon de wetenschappelijken uitslagen van de waarneming van den zonnecips in de buurt van Berlijn hoogst onbeduidend zijn, zoo verneemt men toch eenige belangwekkende berichten, omtrent de uitwerkselen, welke deze ontdijde verduistering der zon op de lagere dieren had. Houtvesters bewezen, dat de vogels die reeds voor den aanvang van den eclips waren gaan zingen, plotseling zvegen en onrustig werden, zoodra de duisternis viel. Kudden herten liepen verschrikt rond en dit deed ook het kleinere viervoetige wild.

Te Berlyn kwam een wetenschappelijk man met eenige handelaars in vogels overeen, dat zij kunne beestjes nauwkeurig zouden gadeslaan; de uitslagen dezer waarnemingen verschillen hemelsbreed. In enkele gevallen vertoonden de vogels eene plotselinge geneidheid tot slapen, ofschoon zij voor de verduistering gezongen hadden. Bij anderen wederom werd eene groote onrust en angst waargenomen. Het is opmerkelijk dat papegaaien meer aantrekkelijkheid betoonden dan kanarievogels; zij hielden zich doodstil tijdens den eclips en kwamen eerst zeer langzaam in hunnen gewonen toestand.

VOOR EENE WEDDING GETROUWD.

Te Frankfurt a/M. had dezer dagen een feit plaats dat voorzeker zonder voorgaande is. Onmiddellijk nadat de bruidegom het jawoord had uitgesproken, vroeg hij aan den officier van den scheiden stand welke pleegvormen voor hem hij deze kende, teekende hij onmiddellijk eene vraag tot echtscheiding.
 De magistrat, die dacht met een zineloze te doen te hebben, vroeg de man naar de reden van zijn besluit.
 « Wel, was het antwoord, ik heb 10,000 mark verweerd, dat ik in 't huwelijk treden zou. Ik heb gewonnen, maar ik wil seifens scheiden. »
 Men denkt dat men de echtscheiding zal toestaan, doch dat de zonderlinge bruidegom voorbeeldig zal gestraft worden.

Engeland.

Wat in Engeland steeds toeneemt is het verbruik van tabak. In 1841, toen het land 26,000,000 inwoners telde, werd er ingevoerd 25,000,000 pond tabak, terwijl het nu 57,000,000 inwoners heeft, die 55,000,000 pond tabak noodig hebben. Evenwel is sedert de verhooging der belasting in 1878 het verbruik niet meer toegenomen dan de bevolking.

De pogingen om in Engeland tabak te verbouwen blijven vruchteloos. In het geheele rijk zijn niet meer dan 5 acres met tabak geplant en het geheele aantal tabakplanters bedraagt 24. Twintig keeren is de plant behoortlijk rijp geworden, doch daarvan zijn veertien oogensten afgekuurd wegens de slechte kwaliteit. De zes overige leveren op 252 pond tabak, waarvoor de schatkist 14 p. st. belasting ontving.

DRAMA TE NEWCASTLE.

Een gepensionneerde soldaat, Frank Kinnerton, 50 jaar oud, werd verleden zaterdag morgen in een huis der *Elswick street*, te Newcastle, met opengesneden keel, levenloos aangetroffen. Naast het lijk lag een scheermes.
 Toen men in het hant de opzoekingen voortzette vond men, eene verdieping hooger, op een bed de *landlady*, de eigeuare der woning liggen, vergiftigd en niet het minste teeken van leven meer gevende. Zij gaf weldra den geest, zonder nog een enkel woord gezegd te hebben.

Werd de oude soldaat vermoord of pleegde hij zelfmoord? Nam de vrouw zelf het vergif in of werd zij vergiftigd? Ziedaar wel een geheimzinnig drama.

Spanje.

Een paar weken geleden heeft te Sevilla een voorval plaats gehad, dat zelfs in Spanje als voorbeeldloos wordt beschouwd. De aanleiding tot het bedroefde feit was als volgt: Sedert jaren worden de omliggende streken van de genoemde stad, door eene rooversbende gebrandschat. Diefstallen en inbraken hadden nu hier, dan elders plaats en de stoutheid der roovers was zoo groot dat zij niet meer des nachts hun handwerk uitoefenden, maar op klaarlichte dag de wegen onveilig maakten en huizen plunderden. Dat geene leden der bende in handen van de justicie geraakten, wisten de bewoners zeer goed te verklaren.
 « De politie houdt met de dieven en inbrekers en daarom loopen zij allen vrij! » Zoo sprak men algemeen en deze verklaring van het feit was volkomen juist. De wijze waarop de toestand eensklaps eene verandering heeft ondergaan, is zelfs voor Spanje eene nieuwigheid. Eenige leden dier dievenbende hebben zich vrijwillig aangegeven bij de justicie.

« Wij hebben er meer dan genoeg van en liever maken wij er voor goed een einde aan, dan langer zulk eene onvoordeeligen arbeid voort te zetten. Ruim 60 procent van de opbrengst moeten wij aan de politie afstaan en van zulk een schraal bestaan kan een mensch niet behoorlijk leven. » Zoo luidde hunne verklaring, die gevolgd werd door de vereischte inlichtingen, ten aanzien hunner vroegere medeplichtigen, die weldra werden opgepakt en loon naar verdienste zullen krijgen.

Politiek overzicht.

DE BULGAARSCH ZAAK.

Volgens men uit Wenen meldt zou de nieuwe vorst van Bulgarije eene zeer vastberadene en zeer krachtdadige houding aangenomen hebben. Hij zou aan de bulgaarsche staatsmannen verklaard hebben, dat hij zich als dictator van Bulgarije beschouwde en gevoelig voor geen enkel middel zou terugdeinzen om de orde in 't land te hersiellen en zijn gezag op stevige grondslagen te vestigen. Hij heeft hun gezegd dat zij zich niet te veel moesten ongerust maken over de bedreigingen van Turkije en der groote mogendheden. Hij voegde er bij dat hij prins Karel van Hohenzollern tot voorbeeld had genomen, die de rumeensche kroon aanvaard heeft, zonder op de protestation der diplomatie acht te slaan, en die geëindigd heeft met bondgenoot van den czar en koning van Rumenie te worden.
 Volgens berichten uit Petersburg zou Turkije het voorstel van Rusland aanvaard hebben, om generaal Ehrenroth, oud-minister van oorlog in Bulgarije gouverneur van dit land te benoemen, tot op het oogenblik dat door de nieuwe Sobranie, die die moet gekozen worden, wettig eenen prins zal benoemd worden.
 Turkije zou er ook in toegestemd hebben om voorloopig aan generaal Ehrenroth het ambt van algemeen gouverneur van Oost-Rumenie toe te vertrouwen. Er zou eene spraak van de kandidatuur van gemelden generaal voor den troon van Bulgarije zijn.
 Indien prins Ferdinand niet vrijwillig het bulgaarsch grondgebied verlaat, zou Turkije zich verbinden een turksch leger in Bulgarije te zenden.